

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 37. 846/2014/6. szám

A Kúria a dr. Szentkirályi-Halota Szabolcs ügyvéd által képviselt (...) felperesnek a (...) által képviselt Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal alperes ellen idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. május 26. napján kelt 19.K.30.139/2014/5. számon hozott ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

ítéletet

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.30.139/2014/5. szám ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felperes kereső tevékenység folytatása céljából tartózkodási engedély átvételére jogosító vízummal 2010. december 31-én érkezett Magyarországra. Nevezett 2013. május 16-án kérte a tartózkodási engedély meghosszabbítását. Az elsőfokú eljárás időszakában a tartózkodási jog megszerzéséhez szükséges feltételekkel a felperes a szálláshelyet illetően nem rendelkezett, erre vonatkozóan az engedély megszerzése érdekében a hatósággal valótlán tényt közölt. Ez a megállapítás annak ellenére helytálló, hogy a mondott szálláshelyén a másodfokú eljárás időtartama alatt a felperes jogszerűen tartózkodott és az alperes az elsőfokú hatóság rész döntését megváltoztatva megállapította, hogy a felperes magyarországi szálláshellyel rendelkezése igazolt.

A valótlán tény közlése miatt az alperes 2013. november 15-i 106-T-23628/11/2013. számú határozatával a tartózkodási engedély meghosszabbításának elutasításáról szóló elsőfokú határozatot helyben hagyta, azt kiegészítette, és az Európai Unió tagállamainak

területéről a felperest Kína területére kiutasította.

A határozat felülvizsgálata iránt a felperes nyújtott be keresetet, kérve az alperes határozatának az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését. Állítása szerint valós tényeket közölt, melyeket igazolt is. Az alperes csak egy eljárása során beszerzett vallomásra alapította döntését, melyet megfelelő bizonyítékként nem lehetett volna értékelni.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a keresetet elutasította. Indokolása szerint az alperesi bizonyítással szemben csak a felperes tagadása állt, további bizonyításra az ügyben nem volt szükség, és lehetőség sem. Az elsőfokú eljárásban a szálláshelyet illetően a felperes nem vitásan valótlán tényt közölt az alperessel.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezésével az alperesi határozatok hatályon kívül helyezését, illetőleg a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Előadta, hogy okiratokkal igazolta tartózkodási helyét az első- és másodfokú eljárásban is. Az alperes által kiadott hiánypótlásra felhívás nem az ügyben értékelhető tényre vonatkozott, ezért annak teljesítését nem lehetett volna hátrányára értékelni. Az, hogy milyen jogszabályra hivatkozott konkrétan felülvizsgálati kérelmében, nem jelölte meg.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Hivatkozott a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 18. §-ának (1) bekezdés b) pontjára és a Harmtv. végrehajtásáról szóló Kormányrendeletre.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Harmtv. 13. § (1) bekezdésének e) pontja értelmében 180 napon belül 90 napot meghaladó tartózkodás céljából az a harmadik országbeli állampolgár utazhat be, illetve 180 napon belül 90 napot meghaladó időtartamig az a harmadik országbeli állampolgár tartózkodhat Magyarország területén, aki Magyarország területén rendelkezik szálláshellyel, vagy lakóhellyel. A Harmtv. 18. § (1) bekezdésének b) pontja szerint a tartózkodási engedély kiadását vagy meghosszabbítását – ha e törvény másként nem rendelkezik – meg kell tagadni, illetve a kiadott tartózkodási engedélyt vissza kell vonni, ha a harmadik országbeli állampolgár a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében az eljáró hatósággal hamis adatot, valótlán tényt közölt, vagy a tartózkodási cél vonatkozásában az eljáró hatóságot megtévesztette.

A jelen pert megelőző közigazgatási eljárásban eljáró alperesi szervek terjedelmes bizonyítási eljárást folytattak le annak megállapítása végett, hogy a felperes azon a lakóhelyen él-e, melyet a hatóságnak megjelölt. Az elsőfokú eljárás során lefolytatott bizonyítás eredménye az volt, hogy jóllehet ezt a címet jelentette be a felperes lakóhelyeként, ténylegesen nem lakott ott. A másodfokú eljárás alatt változott úgy a helyzet, hogy a felperes a bejelentésében közölt lakóhelyén élt, ezért helyesen állapította meg a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság azt, hogy hamis adatot szolgáltatott a felperes, amikor az elsőfokú eljárás időszakában az általa megjelölt címen való ottlakását állította, erre vonatkozóan a lefolytatott bizonyítás adatai ellenkező eredményre jutottak. Ehhez képest a felperes olyan ellenbizonyítást nem kért, amiből ennek a megállapításnak a hibája kikövetkeztethető volna. Megállapítható tehát a felperes részéről a hamis adatszolgáltatás, így a Harmtv. idézett 18. § (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása az alperes részéről jogszerű döntés volt, és ezt a bíróság helyesen állapította meg.

Ezért a Kúria a közigazgatási és munkaügyi bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 79. §-a szerint felszámítható költsége nem merült fel, így a Pp. 78. §-a szerinti költségek viseléséről a Kúriának rendelkezni nem kellett.

Az illeték megfizetésére a felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény rendelkezései alapján köteles.

Budapest, 2014. december 9.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó bíró, Dr. Kárpáti Zoltán s.k. bíró